ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารกับประสิทธิผลของโรงเรียนในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1

The Relationship between the Creative Leadership of the Administrators and The Effectiveness of School in the Digital Era Under PathumThani Primary Educational Service Area Office 1

ทนุ รอดไว[1] ดร.เสาวภาคย์ แหลมเพ็ชร[2] ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนิก คุณเมธีกุล[3]
Thanu Rotwai[1] Dr.Saowaphark Laemphet[2] Asst. Prof. Dr.Thanique Kunametheekoon[3]

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) ศึกษาระดับภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหาร 2) ศึกษาระดับประสิทธิผลของโรงเรียนในยุคดิจิทัล และ 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารกับประสิทธิผลของโรงเรียนในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูในกลุ่มเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการศึกษาที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 181 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ Krejcie & Mogan โดยใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบสัดส่วน เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ 1) แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม 2) แบบสอบถามเกี่ยวกับภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ และ 3) แบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลของโรงเรียนในยุค สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ความถี่ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

ผลการวิจัย พบว่า

1. ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหาร โดยรวมอยู่ในระดับมาก
2. ประสิทธิผลของโรงเรียนในยุคดิจิทัล โดยรวมอยู่ในระดับมาก
3. ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารกับประสิทธิผลของโรงเรียนในยุคดิจิทัล ในภาพรวมมีความสัมพันธ์ทางบวก อยู่ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ABSTRACT

The purposes of this research were to 1) examine the level of creative leadership of school administrators, 2) identify the level of effectiveness of schools in the digital age and 3) determine the relationship between creative leadership of administrators and the effectiveness of schools in the digital age under the Pathum Thani Primary

คำสำคัญ: ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ ประสิทธิผล การบริหารสถานศึกษา

[1]หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยเกริก
[1]Master ot Education Program in Educational Administration Krirk University
[2]อาจารย์ประจำหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยเกริก
[2]Lecturer Master of Master of Education Program in Educational Administration Krirk University
[3]อาจารย์ประจำหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยเกริก
[3]Lecturer Master of Master of Education Program in Educational Administration Krirk University
*ผู้ติดต่อ, อีเมล: ทนุ รอดไว, tanu253927@gmail.com
รับเมื่อ 25 มกราคม 2568 แก้ไข 23 กุมภาพันธ์ 2568 ตอบรับ 23 กุมภาพันธ์ 2568

วารสารการบริหารการศึกษาและภาวะผู้นำ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

Educational Service Area Office 1. The population for this study included teachers from the 6th Educational Management Efficiency Network, Under PTE – PESAO 1, in the 2023 academic year, totaling 181 participants.The sample size was determined using Krejcie and Morgan's ready – made Table, The research tool used for data collection was a set of questionnaires. The statistical methods used for analysis included percentage, mean, standard deviation, and Pearson's product – moment correlation coefficient.

The results of the research were as follows:

1. The overall level of creative leadership of the administrators was high

2. The overall effectiveness of schools in the digital age was high.

3. The creative leadership of administrators and the effectiveness of schools in the digital age had a positive and high correlation, which was statistically significant at the 0.01 level.

Keyword: Creative Leadership, Effectiveness, School Administrations.

ภูมิหลัง

ในยุคที่เศรษฐกิจสารสนเทศได้มีการขยายตัวอย่างรวดเร็วเช่นในปัจจุบันนี้ การแข่งขันทางด้านต่าง ๆ มีมากขึ้นสังคมต้องการสิ่งใหม่ ๆ และแนวคิดใหม่ ๆ มาพัฒนาประเทศเพื่อแข่งขันกับนานาประเทศได้ การสร้างสรรค์เป็นการดำเนินการในลักษณะต่าง ๆ เพื่อให้เกิดสิ่งแปลกใหม่ที่ไม่เคยปรากฏมาก่อน สิ่งที่มีชีวิตเท่านั้นที่จะมีความสร้างสรรค์ได้ การสร้างสรรค์เป็นความคิดระดับสูง เป็นความสามารถทางสติปัญญาแบบหนึ่งที่จะคิดได้หลายทิศทางและหลากหลายรูปแบบโดยไม่มีขอบเขต ซึ่งนำไปสู่กระบวนการคิดเพื่อสร้างสิ่งแปลกใหม่หรือเพื่อการพัฒนาของเดิมให้ดีขึ้น (รัษฎากรณ์ อัครจันทร์, 2560, หน้า 3) ซึ่งงานวิจัยหลายชิ้นได้ชี้ให้เห็นว่าภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาองค์กร โดยผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องคำนึงว่าโลกและสังคมได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว จำเป็นต้องมีการปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์ของการศึกษาใหม่เพื่อให้การศึกษาเป็นเครื่องมือของการสร้างสรรค์ รวมทั้งก่อให้เกิดผลผลิตใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้นจากสติปัญญาของมนุษย์เพื่อนำพาองค์กรไปสู่ความสำเร็จ (ไพฑูรย์ สินลารัตน์, 2553, หน้า 10)

ผู้บริหารสถานศึกษา เป็นบุคคลที่มีความสำคัญยิ่งในการสนับสนุนให้มีการจัดทำหลักสูตร กำหนดเป้าหมายการเรียนการสอน สนับสนุนผู้ปกครอง หน่วยงานภาครัฐและเอกชน ให้เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารโรงเรียนและจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนการสอน นอกจากนี้ผู้บริหารสถานศึกษายังถูกกำหนดให้อยู่ในฐานะผู้นำที่ต้องดูแลรับผิดชอบตามตำแหน่ง (Hoy & Miskel, 2001, p. 175) โดยความเป็นผู้นำควรมีความสามารถในการใช้อิทธิพลจูงใจหรือโน้มน้าวบุคคลอื่นให้ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความกระตือรือร้นและเต็มใจ สามารถปฏิบัติงานเพื่อมุ่งไปสู่จุดหมายที่กำหนดไว้ได้สำเร็จ (ขวัญฤทัย ภู่สาระ, 2562, หน้า 13)

ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ คือ ความสามารถของผู้บริหารที่แสดงออกถึงการมีความรู้ความสามารถในการบริหารงาน รู้จักยืดหยุ่นและปรับตัวในการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์สามารถกำหนดภาพความสำเร็จในอนาคตได้มีความสามารถในการนำ จูงใจ หรือกระตุ้นผู้อื่นให้เกิดความคิดแปลกใหม่ เน้นการมีส่วนร่วมในการทำงานเป็นทีม (ทิมาพร มงคลแถลง, 2563, หน้า 15) ซึ่งเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่งสำหรับผู้บริหารในการดำเนินงานในสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพ ได้มีงานวิจัยหลายเรื่องแสดงให้เห็นว่าภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาองค์กร โดยผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องคำนึงว่าโลกและสังคมได้เปลี่ยนไป เรามีความจำเป็นที่จะต้องเปลี่ยนกระแสของการศึกษาใหม่ เพื่อให้การศึกษาเป็นเครื่องมือของการสร้าง โดยจะต้องสร้างอย่างสร้างสรรค์เพื่อก่อให้เกิดผลผลิตในทาง

วารสารการบริหารการศึกษาและภาวะผู้นำ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

สร้างสรรค์เป็นผลผลิตใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้นจากความคิดสติปัญญา ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์อย่างมีความรับผิดชอบอยู่ตลอดเวลา จะต้องเปลี่ยนกระบวนทัศน์ใหม่ ๆ ในการนำพาองค์กรสู่ความสำเร็จ (ไพฑูรย์ สินลารัตน์, 2553, หน้า 10) ทำให้ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์เป็นสิ่งที่มีความจำเป็นสำหรับผู้บริหารสถานศึกษาในการบริหารจัดการในสถานศึกษาให้เกิดประสิทธิผลกับสถานศึกษา ซึ่งเป็นสิ่งที่บ่งชี้ถึงความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ เพื่อพัฒนาให้สถานศึกษามีความเจริญก้าวหน้า พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงในทุก ๆ ด้าน มีการปรับตัวขององค์กรให้เข้ากับสภาพแวดล้อม ความยืดหยุ่นในการดำเนินการต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษา (ณัฐภรณ์ แสงกล้า, 2565, หน้า 30)

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารกับประสิทธิผลของโรงเรียนในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 ผลการวิจัยจะเป็นข้อมูลที่เป็นประโยชน์สำหรับผู้บริหารสถานศึกษาในการนำไปปรับปรุงพัฒนาสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพ และพัฒนาตนเองให้มีภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ รวมไปถึงพัฒนาครูให้มีคุณภาพต่อไป

คำถามการวิจัย

1. ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 อยู่ในระดับใด

2. ประสิทธิผลของโรงเรียนในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 อยู่ในระดับใด

3. ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารกับประสิทธิผลของโรงเรียนในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 มีความสัมพันธ์กันหรือไม่

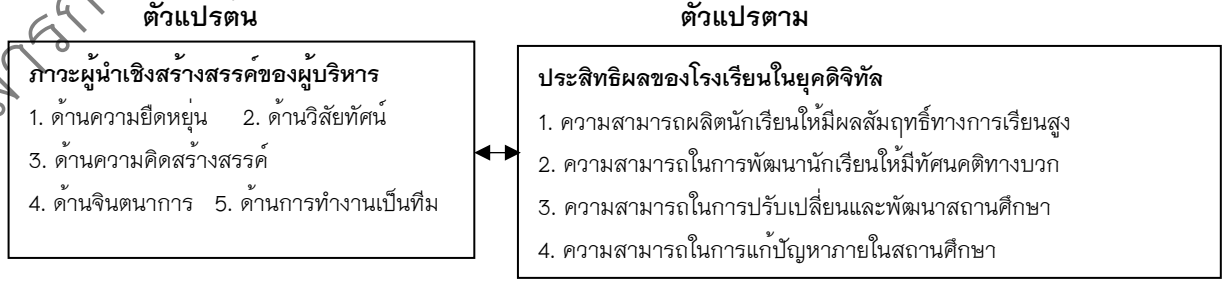
ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1

2. เพื่อศึกษาระดับประสิทธิผลของโรงเรียนในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1

3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของโรงเรียนในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วารสารการบริหารการศึกษาและภาวะผู้นำ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครู กลุ่มเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการศึกษาที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 ในปีการศึกษา 2565 จำนวน 325 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูกลุ่มเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการศึกษาที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 จำนวน 181 คน โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตารางของ Krejcie and Mogan (1970) ด้วยวิธีสุ่มตัวอย่างแบบสัดส่วน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้าง และพัฒนาขึ้นเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารกับประสิทธิผลของโรงเรียนในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามได้แก่ ครู โดยแบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) จำนวน 4 ข้อ ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงานของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ จำนวน 5 ด้าน ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตรส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จาก มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อยและน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 สอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลของโรงเรียนในยุคดิจิทัล จำนวน 4 ด้าน ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จาก มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อยและน้อยที่สุด

โดยแบบสอบถามที่นำมาใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลมีค่าความเชื่อมั่น (r) ทั้งฉบับ เท่ากับ 0.93

การรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากสาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกริก ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนของกลุ่มเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการศึกษาที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 จำนวน 11 โรงเรียน เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ผู้วิจัยติดขอรับแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง

3. ตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของแบบสอบถาม

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. คำนวณค่าสถิติพื้นฐาน
   1.1 ร้อยละ (Percentage)
   1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean)
   1.3 ความถี่ (Frequency)
   1.4 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
2. สถิติที่ใช้หาคุณภาพของเครื่องมือ
   2.1 หาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (Index of Item – Objective Congruence)

วารสารการบริหารการศึกษาและภาวะผู้นำ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

2.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach, 1990, pp. 202 – 204)

3. สถิติใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

3.1 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product – Moment Correlation Coefficient)

สรุปผลการวิจัย

1. ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.15 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านการทำงานเป็นทีม รองลงมา คือ ด้านวิสัยทัศน์ ด้านความยืดหยุ่น ด้านจินตนาการ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านความคิดสร้างสรรค์

ตาราง 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 โดยรวม

ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการแสดงออกพฤติกรรม	อันดับ
1. ด้านความยืดหยุ่น	4.15	0.64	มาก	3
2. ด้านวิสัยทัศน์	4.16	0.71	มาก	2
3. ด้านความคิดสร้างสรรค์	4.12	0.79	มาก	5
4. ด้านจินตนาการ	4.14	0.75	มาก	4
5. ด้านการทำงานเป็นทีม	4.18	0.69	มาก	1
รวม	**4.15**	**0.67**	**มาก**	**–**

2. ประสิทธิผลของโรงเรียนในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.27 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติทางบวก รองลงมา คือ ด้านความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาสถานศึกษา ด้านความสามารถในการแก้ปัญหาภายในสถานศึกษา และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

ตาราง 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับประสิทธิผลของโรงเรียนในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 โดยรวม

ประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการปฏิบัติ	อันดับ
1. ด้านความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง	4.19	0.65	มาก	4
2. ด้านความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาสถานศึกษา	4.26	0.54	มาก	2
3. ด้านความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติทางบวก	4.34	0.58	มาก	1
4. ด้านความสามารถในการแก้ปัญหาภายในสถานศึกษา	4.26	0.60	มาก	3
รวม	**4.27**	**0.54**	**มาก**	**–**

วารสารการบริหารการศึกษาและภาวะผู้นำ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

3. ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารกับประสิทธิผลของโรงเรียนในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 ในภาพรวมมีความสัมพันธ์ทางบวก อยู่ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย

ตาราง 3 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) ระหว่างภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารกับประสิทธิผลของโรงเรียนในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1

ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหาร (X)	ประสิทธิผลของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล (Y)				
	ด้านความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง	ด้านความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาสถานศึกษา	ด้านความสามารถในการพัฒนาบุคลากรทางวิชาชีพให้มีค่านิยมและวัฒนธรรมองค์กรที่ดีงาม	ด้านความสามารถในการแก้ปัญหาภายในสถานศึกษา	Y_{total}
ด้านความยืดหยุ่น	.708**	.775**	.728**	.845**	.835**
ด้านวิสัยทัศน์	.670**	.718**	.681**	.810**	.787**
ด้านความคิดสร้างสรรค์	.714**	.702**	.664**	.799**	.789**
ด้านจินตนาการ	.770**	.763**	.683**	.832**	.835**
ด้านการทำงานเป็นทีม	.753**	.766**	.706**	.844**	.841**
X_{total}	.770**	.791**	.735**	.878**	.869

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

อภิปรายผลการวิจัย

1. ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหารในปัจจุบันมีแนวคิดในการบริหารโดยมุ่งเน้นการทำงานเป็นทีม ซึ่งผู้บริหารมีการกำหนดบทบาท หน้าที่ ภาระงาน ตรงตามความสามารถของครู คอยอำนวยความสะดวกให้ครูในการให้คำปรึกษา แนวทางการทำงาน มีการเปิดโอกาสให้ครูมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในการทำงานร่วมกัน รับฟังความคิดเห็นและร่วมมือกันแก้ไขปัญหา และผู้บริหารมีการให้รางวัล คำชม เพื่อเป็นขวัญและกำลังใจให้ครู ทำให้ด้านการทำงานเป็นทีมมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเสาวณีย์ สมบูรณ์ศิโรรัตน์ (2562, หน้า 83) เรื่อง การศึกษาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปทุมธานี เขต 2 พบว่าภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2. ประสิทธิผลของโรงเรียนในยุคดิจิทัล โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ประสิทธิผลของโรงเรียนในยุคดิจิทัลมีความสำคัญอย่างยิ่ง และเป็นตัวชี้วัดความสำเร็จของเป้าหมายที่โรงเรียนวางไว้ ซึ่งขึ้นอยู่กับความสามารถ

วารสารการบริหารการศึกษาและภาวะผู้นำ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ของผู้บริหารในการพัฒนานักเรียน โดยผู้บริหารจะต้องแก้ไขปัญหาภายในโรงเรียนได้ พร้อมพัฒนานักเรียน บุคลากร และโรงเรียน ให้เกิดประสิทธิผลและทำให้โรงเรียนมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของขวัญฤทัย ภู่สาระ (2562, หน้า 78) ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 พบว่า ประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับมาก

3. ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารกับประสิทธิผลของโรงเรียนในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 ในภาพรวมมีความสัมพันธ์ทางบวก อยู่ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหารที่มีภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์มากในการนำความรู้ ความสามารถมาบริหารและพัฒนาโรงเรียน จะทำให้โรงเรียนเกิดประสิทธิผลสูงตามไปด้วย แต่ในทางกลับกัน ถ้าผู้บริหารมีไม่มีภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ในการบริหารโรงเรียน ก็จะส่งผลให้แนวโน้มของประสิทธิผลของโรงเรียนลดลง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวศิณี สุริยวงษ์ (2565, หน้า 64) ศึกษาเรื่อง การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 โดยรวม พบว่า มีความสัมพันธ์ในระดับสูงและเป็นไปในทิศทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ด้านความคิดสร้างสรรค์ เป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยสุด โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยสุด คือ ผู้บริหารนำแนวคิดใหม่ ๆ มาใช้ในการบริหารงาน ดังนั้นผู้บริหารควรนำแนวคิดใหม่ ๆ ที่ทันต่อยุคปัจจุบันมาใช้ในการบริหารงาน และควรเปิดโอกาสให้ครูได้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรสร้างความตระหนักให้ผู้บริหารสถานศึกษาได้ฝึกและพัฒนาตนเองให้มีความคิดสร้างสรรค์ในรูปแบบต่าง ๆ ที่หลากหลาย

1.2 ด้านความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง เป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยสุด โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยสุด คือ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้ง 8 กลุ่มสาระ เป็นไปตามที่สถานศึกษากำหนด ในยุคดิจิทัล ดังนั้น ผู้บริหารควรดำเนินการให้สถานศึกษามีการพัฒนาหลักสูตร สื่อการเรียนรู้ เทคโนโลยีที่ทันสมัยในยุคดิจิทัล โดยนำมาปรับใช้ในการจัดการเรียนการสอน และกระตุ้นให้ครูได้พัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลที่เหมาะสม เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัย ครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 ในการพัฒนางานการบริหารงาน 4 ฝ่ายในโรงเรียน

2.2 ควรศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยการบริหารด้านอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน หรือสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาใกล้เคียง

วารสารการบริหารการศึกษาและภาวะผู้นำ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

เอกสารอ้างอิง

ขวัญฤทัย ภู่สาระ. (2562). *ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1.* วิทยานิพนธ์ ค.ม. พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา..

ณัฐภรณ์ แสงกล้า. (2565). *การศึกษาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนประชาอุทิศ(จันทาบอนุสรณ์) สำนักงานเขตดอนเมือง กรุงเทพมหานคร.* วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ.

ทิมาพร มงคลแถลง. (2563). *ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดพระนครศรีอยุธยา.* วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกริก.

รัษฎากร อัครจันทร์. (2560). *รูปแบบการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.* วิทยานิพนธ์ ค.ด. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

วศิณี สุริยวงษ์. (2565). *การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2.* วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ.

เสาวณีย์ สมบูรณ์ศิโรรัตน์ (2562). *การศึกษาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2.* วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.

ไพฑูรย์ สินลารัตน์. (2553). *ผู้นำเชิงสร้างสรรค์และผลติภาพ: กระบวนทัศน์ใหม่และผู้นำใหม่ทางการศึกษา.* กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

Hoy, W. K., & Miskel, C. G. (2001). *Educational Administration. Theory Research and practice (4th ed.).* New York: Harper Collins.

วารสารการบริหารการศึกษาและภาวะผู้นำ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร